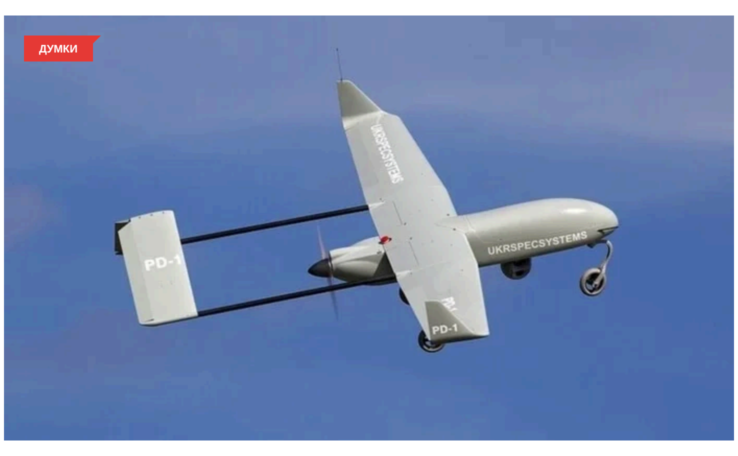

Без Стелі, Без Меж Та Без Пощади: Як Україна Переписує Правила «Ракетно-Дронової» Війни

15.06.2026 | 440

Понад чотири роки повномасштабної війни переконали тих, хто ще сумнівався: оборонна стратегія без наступального виміру – це повільний програш. Росія воює не лише на фронті. Вона воює ракетами по дитячим садочкам та школам Києва, по культурній спадщині ЮНЕСКО в Україні, по житлових кварталах Харкова, по лікарнях Херсона, по підстанціях усієї країни. Україна платить щоденну ціну людськими життями, зруйнованою інфраструктурою, підірваною економікою. І доки ця ціна лишається однобічною, Москва не має жодного стимулу зупинитися.

Сьогодні є стратегічна необхідність перенесення війни на територію Росії, і це не питання помсти – це питання рівноваги болю. Поки кожен ранок росіян починається зі звичного сніданку, тоді як кожен ранок українця може обірватися сиреною або вибухом – асиметрія ціни буде змушувати Росію продовжувати. Ціна цієї війни для Росії має зростати щодня. Кожен завод, кожен склад, кожен нафтопровід, кожен аеропорт і кожна радарна станція на сотнях кілометрів від лінії фронту – це законна ціль цієї стратегії.

Але головне – це перенесення війни у глибину Росії, і це не просто інструмент тиску. Це стратегічне повідомлення мільйонам російських громадян, які досі вірять державному телебаченню: ваш уряд не може вас захистити. Ваша земля не є священною. І ця війна – не десь там, далеко на “спеціальній операції”. Вона тут. Вона вже у вашому місті.

Сім Гасел Стратегії ЗСУ : Далі, Глибше, Болючіше…

Далі, Глибше, Болючіше: Нова Логіка Українських Ударів…

Ще два роки тому удар по НПЗ у Саратові чи нафтовому терміналу в Туапсе вважався би фантастикою. Сьогодні це буденна реальність. Українські безпілотники долають тисячі кілометрів, прориваються крізь ешелоновану ППО і знаходять свою ціль – нафтопереробний завод у Рязані, паливне сховище під Казанню, логістичний вузол у Пермі.

«Війни не виграються в обороні» – не раз повторював у своїх інтерв'ю Головнокомандувач Сирський. От як раз цей вислів і передає нинішню стратегію нашої армії – стратегію активної оборони. Задача – довести вартість цієї війни для Росії до такого рівня, що продовжувати її стане економічно, психологічно та політично неможливим. Асиметричні, нестандартні, непередбачувані кроки – ось нова мова, якою Збройні Сили України говорять з противником.

Географія ударів розширюється кожного місяця. Короткострокова перспектива (до 1 року) – це систематичне ураження об'єктів у радіусі 1500 км від кордону. Середньострокова (1–2 роки) – освоєння дистанцій понад 2000 км, що відкриває доступ до промислових центрів Уралу. Довгострокова – весь промисловий пояс Росії, включно з підприємствами, які Кремль вважає недосяжними.

Принцип простий: кожна атака – це урок для конструкторів наступного покоління зброї. Кожен промах – це дані для алгоритму. Кожен успіх – це координата в базі нових цілей. Логіка нарощування ударів – не лінійна, вона експоненційна.

1) Ціна Війни Для Росії Буде Зростати Кожного Дня…

Горить Туапсе. Димить Рязань. Ухта, Кіріші, Чебоксари, Самара, Волгоград – усі ці назви вже звучать у зведеннях. Кожен зруйнований НПЗ – це дефіцит палива на фронті. Кожен підірваний склад боєприпасів – це тисячі снарядів, які ніколи не полетять у бік Харкова чи Запоріжжя. Кожен уражений трансформатор – це завод, що не працює тиждень, місяць, а подекуди – назавжди.

Пріоритетна номенклатура цілей для щоденного “зростання” вартості російської агресії включає об'єкти нафто- і газодобувної галузі – свердловини, компресорні станції, трубопровідну інфраструктуру; нафтопереробні заводи та паливні термінали; стратегічні склади боєприпасів, ракетного палива, артилерійських снарядів; залізничні вузли і логістичні хаби, через які рухається постачання на фронт; енергетичні об'єкти – підстанції, електростанції, котельні великих міст.

Поруч з ними – технологічні хаби та оборонні підприємства: заводи з виробництва безпілотників і ракет, підприємства електроніки, оптики, порохові заводи. Знищити завод – означає вибити з виробничого циклу продукцію на місяці вперед. Відновити виробничу лінію після влучення – завдання, яке коштує мільярди рублів і десятки тисяч людино-годин.

2) Стратегія Виснаження: Чому Україна Б'є Все Далі, І Це Тільки Початок…

Виснаження – це не лише зруйновані заводи. Це примусове переміщення промислових потужностей. Коли підприємство під Воронежем отримує удар – власники та держава починають думати про евакуацію за Урал. А евакуація заводу – це колосальні витрати: демонтаж, транспортування, монтаж, простій виробництва на 6–18 місяців, переселення тисяч робітників із сім'ями.

Але стратегія виснаження передбачає наступне – досягти їх і за Уралом. Коли підприємства переміститься до Єкатеринбурга або Тюмені – ми маємо дістатися і туди. Коли вони підуть за Новосибірськ – ми маємо збільшити дальність ще. Змусити Росію евакуюватися ближче до Владивостока, ближче до Китаю, що означає остаточно порвати з концепцією «безпечного тилу». Безпечного тилу для Росії більше не існує.

У середньостроковій перспективі (1–2 роки) метою є провокування масової трудової міграції: робітники оборонних підприємств – не армія, вони мають сім'ї, іпотеки, дітей у школах. Примусова релокація “за Урал” для більшості з них означатиме вибір: їхати в невідомість або звільнитися. Деградація людського капіталу оборонно-промислового комплексу Росії – одна з найважливіших стратегічних цілей.

3) Нова Зброя, Нова Доктрина: Україна Знімає Обмеження…

Те, що ми бачимо сьогодні – серійні крилаті ракети «Лютий», «Паляниця», «Фламінго», стратегічні ударні безпілотники «Бобер», «Лелека», «Морський малюк» – це лише зародок того, що народжується в конструкторських бюро та на виробничих лініях прямо зараз. Україна стрімко освоює технології, які ще три роки тому вважались доступними лише наддержавам.

«Роїться і б'є» – це гасло концепції масованого роєвого удару – одночасного запуску десятків або сотень дронів із різних напрямків, різних висот, по різних цілях – це те, що перевантажує будь-яку систему ППО. Жодна кількість «Панцирів» і С-400 не може перехопити рій із 200 безпілотників, що атакують одночасно з п'яти різних векторів. Росія вже відчула це на власній шкурі, і ще відчує набагато сильніше.

Довгострокова перспектива – це гіперзвукові безпілотні системи, інтегровані з цілевказівкою на основі штучного інтелекту, здатні вражати точкові цілі на відстані до 3000+ км. Якщо Росії вже зараз боляче, що на неї чекає, коли ця зброя стане серійною? Відповідь очевидна. І в Москві це розуміють.

4) Дрони Замість Дипломатії: Технологічна Війна, Яку Росія Програє В Тилу…

Росія відмовилась від дипломатії – від мінських угод, від стамбульських перемовин, від будь-якого формату, який не передбачає капітуляції України. Добре. Якщо дипломатія неможлива – залишаються тільки ракети й дрони. І ця мова набагато зрозуміліша.

Технологічна перевага України у безпілотній сфері – це вже визнаний факт навіть російськими воєнними аналітиками. Захар Прілєпін, апологет цієї війни, змушений визнати: Україна досягла відчутної переваги у «птицях». Telegram-канал «Рибарь» констатує: парадигма змінилася. У тилу Росії рахують збитки, і ці збитки ростуть.

Стратегічна ціль технологічної переваги – зробити функціонування будь-якого об'єкта військово-промислового комплексу Росії нерентабельним. Коли кожен завод потребує дорогого ППО, кожен логістичний центр – охорони, кожен нафтопровід – цілодобового моніторингу, тоді операційні витрати злітають до небес. Росія витрачає на захист своїх об'єктів більше, ніж ці об'єкти приносять. Це і є перемога без лінії фронту.

5) Небо Над Росією: Наступна Велика Ціль…

Є одна галузь, що досі здавалась недоторканною: авіація та аеропортова інфраструктура Росії. Але це – наступна стратегічна ціль. Зробити неможливим функціонування як військових, так і цивільних аеропортів на всій глибині російської території – це означає завдати одночасного удару по армії і по економіці.

Військовий вимір очевидний: аеродроми базування далекої авіації, стоянки бомбардувальників Ту-95 і Ту-160, що завдають ударів по Україні, злітно-посадкові смуги для логістики – усе це підпадає під визначення законної цілі. Але цивільний вимір не менш потужний. Коли росіянин більше не може вилетіти на відпочинок до Дубаю чи Бангкока, коли авіасполучення між містами стає ненадійним, коли авіакомпанії зупиняють рейси через загрозу ударів – усе це б'є по звичному побуті мільйонів людей, які вважали, що війна їх не стосується.

Економічний ефект від паралізації авіаційної галузі Росії – це мільярди доларів щорічних збитків, відтік туристів (що витрачають валюту в третіх країнах), зрив ділових контактів, зростання вартості логістики. Право вільного перельоту, яке росіяни досі сприймають як належне – це наша наступна ціль…

6) Зроблено В Україні – Знищено В Росії: Нова Індустрія Відповіді…

Головна стратегія Командування ЗС України та всіх сил оборони – це перетворення виробництва зброї на систему індустрію відповіді. Не разові закупівлі, не залежність від постачань союзників – а власний, суверенний, масштабований комплекс виробництва безпілотних систем і ракетного озброєння.

«Зроблено в Україні» – це вже не лише про вишиванки та борщ. Це про крилаті ракети, що долають тисячі кілометрів. Про безпілотники морського базування, що атакують Чорноморський флот Росії у власних базах. Про FPV-дрони, що виробляються в тисячах одиниць щодня. Україна побудувала найбільшу бойову безпілотну індустрію в Європі, і ця індустрія продовжує зростати за всіма показниками: обсягами, дальністю, точністю, руйнівною силою.

Кожна гривня, вкладена в ударний безпілотник, знищує в Росії на порядки більше у доларовому еквіваленті. Це найвигідніша інвестиція у безпеку, яку Україна будь-коли робила. І курс на неї є незмінний і незворотній.

Що Росія Отримає Завтра: Цифри, Які Вже Не Здивують…

Для тих, хто стежить за зведеннями: якщо сьогодні Україна запускає десятки дронів за добу, то завтра цей показник зросте до сотень. Не тому що хтось дозволив, а тому що виробнича база зросла, досвід накопичений, а вибір цілей поглиблений і систематизований.

Вже сьогодні масовані удари по 40–60 об'єктах за добу – не виняток, а норма. У горизонті одного року – це удари по 100+ об'єктах щодоби стануть буденністю. Жодна система ППО Росії не розрахована на такий темп. Кількість перехоплювачів – кінцева. Кількість ракет для ППО – кінцева. А потік українських дронів – продовжує зростати.

І окремо – про наступний “парад”: “Парад Победобєсія” 9 травня 2027 року пройде в умовах, де кожен генерал у Москві знатиме: над Красною площею може з'явитись те, чого там ніколи не бачили. Цьогорічний парад промайнув відносно спокійно, не тому що Україна не могла завадити, а тому що ми обирали час і спосіб. Наступного разу вибір буде іншим.

Стратегічні Висновки: Чому Удари По Росії – Це Не Помста, А Стратегія

По-перше. Стратегічні удари по глибині Росії – це єдиний доведений спосіб змінити калькуляцію Кремля. Дипломатичний тиск, санкції, ізоляція – усе це важливо, але не достатньо. Тільки коли кожен росіянин, від чиновника до пересічного мешканця, відчує цю війну на власному побуті, з'явиться реальний тиск знизу на прийняття рішень зверху.

По-друге. Розширення номенклатури та географії ударів – це не ескалація заради ескалації. Це управлінська реакція на агресію: ти б'єш по моїй критичній інфраструктурі – я знищую твою. Це мова, яку розуміє будь-яка держава. І Росія її вже починає розуміти.

По-третє. Власне виробництво зброї – єдина гарантія стратегічної автономії України. Залежність від постачань союзників – вразливість. Власна ракетно-дронова промисловість – це незнімний щит, що не залежить від рішень жодного іноземного парламенту чи адміністрації.

По-четверте. Нинішня стратегія є довгострокова. Вона розрахована не на місяці, а на роки. Це не реакція – це доктрина. І її автори думають не категоріями поточного обміну ударами, а категоріями зміни балансу сил на десятиліття вперед.

Епілог: Загадка Для Москви…

Ми показали вам свої ракети. Ми показали вам свої дрони. Ми вразили ваші НПЗ, ваші склади, ваші авіабази. Ви думаєте, що знаєте все, на що ми здатні.

Ви не знаєте нічого…

Те, що Росія бачила до цього часу – це лише розминка. Нові системи зброї, нові вектори ударів, нові категорії цілей, нові форми і способи застосування – усе це ще не розкрито. Конструктори працюють. Пілоти тренуються. Аналітики вибирають наступні координати. Технології штучного інтелекту розвиваються.

Росія звикла думати, що знає межі можливого. Але межі – це для тих, хто обирає їх визнавати. Україна – не обирає.

Це тільки початок. Думайте…

Поділіться цією статтею!

< Попередня стаття

Як Це Можливо? Кабо-Верде Зіграло Внічию З Іспанією…

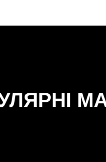

Максим Бондарь

Коментарі закриті.

Останні новини

Як Це Можливо? Кабо-Верде Зіграло…

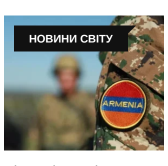

Вірменія Вирішила Подратувати Путіна. Пашинян…

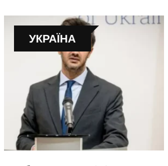

«Абсурд». МЗС Розкритикувало ЮНЕСКО За…

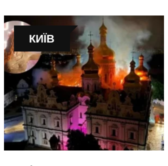

Архієпископ ПЦУ Назвав Винною У…

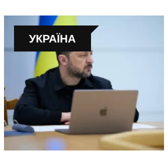

Удар По Києво-Печерській Лаврі. Зеленський…

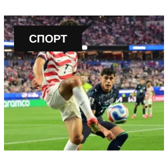

«Розгромно Програли, А Потім Роблять…

Розсилка

Підпишіться На Нашу Розсилку!

79x81

Підпишіться на нашу розсилку, щоб бути в курсі подій щохвилини

email

Теги

Найпопулярніше

15.06.2026
Як Це Можливо? Кабо-Верде Зіграло Внічию З…

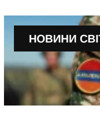

15.06.2026
Вірменія Вирішила Подратувати Путіна. Пашинян Погодив Військові…

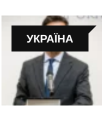

15.06.2026
«Абсурд». МЗС Розкритикувало ЮНЕСКО За Реакцію На…

15.06.2026
Архієпископ ПЦУ Назвав Винною У Руйнуванні Лаври……

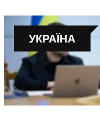

15.06.2026
Удар По Києво-Печерській Лаврі. Зеленський Провів Розмову…

ПОПУЛЯРНІ МАТЕРІАЛИ

Без Стелі, Без Меж Та Без Пощади: Як Україна Переписує Правила «Ракетно-Дронової» Війни
15 Червня, 2026

Як Це Можливо? Кабо-Верде Зіграло Внічию З Іспанією На Чемпіонаті Світу 2026
15 Червня, 2026

Вірменія Вирішила Подратувати Путіна. Пашинян Погодив Військові Навчання З Країнами НАТО
15 Червня, 2026

ПОПУЛЯРНІ КАТЕГОРІЇ

Війна	13
Київ	265
Економіка	134
Україна	607

ФОТОГАЛЕРЕЯ

© 2026 FreshInfo